

MÁJ 1/2 IVOT S KOŤMI - 3.

ÁĎtrtek, 13 ÁTMÁ-jen 2022

JAK JSEM SI VYSLOUŤILA TROJKU Z TÁŠLOCVIKU. âĚžTanÁ•m tak rychle, jak dokÁĤ¼uâĚ lze v tomto pÁTMÁ-padÁ. âĚžpÁ-Áju tak rychle, jak si dokÁĤ¼u vzpomÁ-natâĚ, protoÁ¼e jsme stÁĤle v 70. letech minulÁĎho stoletÁ- a jÁĤ znova myÁ prvÁĤku stÁTMednÁ- ÁĤkoly. Po vyuÁ•ovÁĤnÁ- jsme mÁĤli do 18. hodiny volnÁ½ reÁ¼im (ve stÁTMedu dokonce do 20. hodiny), ko nemuseli bÁ½t na intru. V ÁĤjest veÁ•er zamkli vychovatelÁĎ vchod, nÁĤsledoval povinnÁ½ âĚžnÁĤstupâĚ (ve skuteÁnosti jsm posedali ve spoleÁenskÁĎ mÁ-stnosti) a vychovatelÁĎ jmenovitÁĤ zkontrolovali pÁTMÁ-tomnost. Kdo nestihl dorazit do 18. hodiny mÁĤl prÁ-ÁĤvih, musel si zazvonit a zpoÁ¼dÁ-nÁ- omluvit a doufat, Á¼e bude odpuĤtÁĤno.

ZÁĤleÁ¼elo

na nÁĤladÁĤ vychovatele, jestli se spokojÁ- s vtípkovÁĤnÁ-m na Á•et opozdilce, nebo mu dÁĤ âĚžzarachaâĚ, coÁ¼ by nÁĤs od konÁ- naÁ•as odlouÁ•ilo. TenkrÁĤt jsme museli respektovat autority a ÁTMÁĤd, takÁ¼e se vÁĤichni snaĤ¼ili bÁ½t v domovÁĤ vÁ•as.

Na

jÁ-zdÁĤrnu v MaÁĤkovÁĤ jsme chodily ze ÁĤkoly tÁTMi âĚ“ jÁĤ, Alena a CĤĤrka. OstatnÁ-m mlÁĤdeÁ¼ byla mÁ-stnÁ-, chebskáĤ a nemÁĤli problÁĎm se u konÁ- zdrÁ¼et a bÁ½t doma mezi 18. a 19. hodinou. My jsme ale museli s odchodem spÁĤchat, takÁ¼e jsem se nauÁ•ila bÁ½t opravdu rychle pÁTMevleÁ•enÁĤ a pÁTMezutÁĤ z pracovnÁ-ch vÁĤcĤ- do vÁĤcĤ-spoleÁ•ensky pÁTMijatelnÁĤjÁĤch. Pak nÁĤsledovat dobrovolnÁ½ bÁĤ¼eckÁ½ trÁĎnink, tedy upalovaly jsme na intr, co nÁĤm nohy staĤ•ily. I tak to bylo naknop, proto druhÁ½m opatÁTMenÁ-m bylo urÁ•itÁĎ rozdÁĤlenÁ- prÁĤce. My pÁTMichÁĤzely do stÁĤje hned po ÁĤkole (jen jsme si odnesli po obÁĤdÁĤ vÁĤci na intr), konÁ-m jsme daly âĚžpolednÁ-âĚ krmenÁ-, vyvezly hnÁĤ, zaÁ•aly Á•istit konÁĤ. KdyÁ¼ pÁTMiÁĤli ostatnÁ-, nemuseli se s tÁ-m zdrÁ¼ovat a mohly se konÁĤ dÁTMÁ-v sedlat, Á•mÁ¼ vzrostla pravdÁĤpodobnost, Á¼e jeÁ¼dÁĤnÁ- zaÁ•ne vÁ•as, abychom nemusely odmÁĤnout konÁĤ, protoÁ¼e uÁ¼ je pÁĤt odpoledne, a uÁ¼ ho odjezdit a vrÁĤtit se po jeÁ¼dÁĤnÁ- vÁ•as na intr, nenÁ- moÁ¼nÁĎ. PotÁTMebovaly jsme sesednou z konÁ- nejpozdÁĤji v pÁĤl ÁĤjestÁĎ. VÁĤĤĤina pracÁ- po jeÁ¼dÁĤnÁ- zbyla tedy oplÁĤtkou za naÁĤi prÁĤci pÁTMed jeÁ¼dÁĤnÁ-m na mÁ-stnÁ- Á•leny jezdeckÁĎho klubu.

NejÁĤastnÁĤjÁĤ-

jsem byla, kdyÁ¼ jsem po naÁĤem odpolednÁ-m nakrmenÁ- konÁ- a ÁĎklidu stÁĤje stihla vyÁ•istit svou oblÁ-benou Toulku dÁTMÁ-v, neÁ¼ pÁTMiÁĤel jejÁ- stÁĤlÁ½, Á•i moÁ¼nÁĤ pÁTMesnÁĤji obvyklÁ½ jezdec, jinak by si ji vyÁ•istil on. Pak jsem se musela spokojit s Á•iÁĤnÁ-m jinÁĎ z mÁ-stnÁ-ch klisen, Á•mÁ¼ jsem se postupnÁĤ seznÁĤmila s celou malou stÁĤjÁĤ-

PoznÁĤmka

âĚ“ i dnes, jako âĚžturistickÁ½ jezdecâĚ = platÁ-cĤ- za kaÁ¼dou vyĤÁ-Á¼Á•ku, jsem radÁĤji, kdyÁ¼ si pÁĤjÁ•enÁĎho konÁĤ pÁTMed jÁ-zdou sama opucuji. Je to zpÁ-sob, jak s danÁ½m konÁĤm navÁĤzat spolupřÁĤci a je to respektovÁĤnÁ-, Á¼e kÁĤ nenÁ- pouze dopravnÁ-prostÁTMedek.

NaÁĤe

klisny se nechaly, aÁ¼ na dvÁĤ vÁ½jimky, dobÁTMe Á•istit, problÁĎmy byly se ÁĤiÁĤkou a Ivanou. ÁĤiÁĤka na jedno oko nevidÁĤla, mÁĤla ho slepÁĎ. Na jejÁ- levÁĎ stranÁĤ bylo tedy nutnÁĎ chovat se tak, aby neustÁĤle vÁĤdÁĤla, kde jejÁ- oÁĤjetÁTMovatel stojÁ- âĚ“ aby mne slyÁĤela mluvit, nebo cĤ-tila moje ruce na svÁĎm tÁĤle. Ivana byla velmi lechtivÁĤ, takÁ¼e na doteky kartÁĤe reagovala kopÁĤnÁ-m, muselo se dÁĤvat pozor i pÁTMi prochÁĤzenÁ- za jejÁ-m stÁĤnÁ-m, protoÁ¼e mÁ-sto aby se otoÁ•ila a podÁ-vala se, co se za nÁ- dÁĤje, Á•asto rovnou vykopla dozadu, jednou mÁĤ svÁ½m kopytem odhodila aÁ¼ na zeÁ•.

VÁĤechny

kobyly ve stÁĤji byly hnÁĤdky. Ivana, LĤ-da a ÁštĤĤcha svÁĤtlÁĎ, Petra byla Á•ernÁĤ hnÁĤdka a ostatnÁ- tmavÁĎ hnÁĤdky. KaÁ¼dÁĤ klisna mÁĤla trochu jinou povahu, ale protoÁ¼e jsem mezi nimi trÁĤvila celÁ½ svÁĤ volnÁ½ Á•as, dobÁTMe jsem kaÁ¼dou poznala.

Jak

jsem uvedla, že byla jsem na jízdě jen s prací kolem koní, což mi vůbec nevadilo. Když jezdcí trénovali s koňmi na bílézkoch kolbiřiti, chodila jsem se na ně dávávat, snažila se odkoukat, jak koně ovládají a tak pochopit různé jízděrenské povely. Někteří byli pochopitelně: krok, klus, cval, ale i tam už byly nuance typu lehký klus, pracovní klus, pracovní cval, jezdcí dostávali od cvičitele i povely, jak a kterým směrem se mají na jízdě pohybovat, například obloukem změnit směr, po diagonále změnit směr, malý kruh, velký kruh nebo od střany ke střaně, která pátěsně definuje poádovanou dráhu k projektě.

Po

ase jsem si vysloužila lekci v sedlání a uždání koně. Dát na koně sedlo s pápnutou filcovou podložkou (o nyní jách barevných podsedlových deákých se nám ani nezdálo), dát koni na krk martingal a do huby udidlo, a je správně zapnout tak, jak to má být podhrdelní aby koně nekrtil, nánosně-k taktě (někteřm koněm se zapněl pod lánicemi, jiněm pátes ně), martingal aby byl srovnán a zapnut do podbáníku, no a podbáníkem také nemíte koně uákrtit, což v praxi znamená, že ho zapnete, co vám va je skromně dá-vě- sň-la dovolá, aby se sedlo neposouvalo, nepátělo.

Ká je chytré zvíře a pápní zapněání podbáníku se trochu žna foukne, á-má si tu dostatečnou vlá emene zajistě. Jezdec je neměně chytrě a tak si páed nasednutěm venku páed stějě- podbáník zkontroluje a v pá-padě potěby dotěhne. Jinak by se mu mohlo stě, že jak pápní nasedá-vání- zatě- těmen na levě straně koně, páeto- se jeho vahou sedlo dolá.

To,

že jsem nejprve u koně směla jen pracovat ně má že začali učít jezdit, mělo svůj smysl. U koně je hodně práce, a as nutně k obstarání koně je dost ásto delě, ně á as stráveně v sedle. Dnes už jsou stěje, kde se jezdě za peněze, a kydat boxy nemusěte, ale tenkrát si ježdě nikdo z dácek neplatil, odpracovali jsme si to. A když nověka nechíte pájř tědně jen pracovat, má žete posoudit, jestli to s koňmi myslě-věně a zbytečně do něj žneinvestujeteě lecke v jízdě na koni.

Alena

s Čárkou začaly jezdit na základně- ákole a dáil o věkdech chodily i do své pávodně- jízděny. Já jsem jinou možnost nemála a navěc jsem konečně mála žsvojeě koně, hurě! Tak že jsem pondělá-, áterě, stěda, átvrtek někdy sama ájla na Mařkov, vytěhla klě-á od stěje ze schovky a pustila se do práce. A kvěli tomu jsem nakonec dostala tu trojku z tělocviku. Na je stědně- ákola nemála vlastně- tělocviěnu, tak že jsme vyuě-vali tělocviěny jiněch ákol a v pá-padě prvního pololetě- to byl plaveckě věcvik v městněm veěněm bazěnu. My holky májme obás ty žsvě dnyě, kdy jsme byly z plavěně- omluveně, směly jsme ale sedět na tribuně. Plavěně- jsme měli jako odpoledně- vyuěověně- (abychom se v poledně- pauze mohli do bazěnu páesunout) a mě nebavilo sedět jak pecka na tribuně, když vě-m, že koně na jízdě- áekajě- na odpoledně- krmeně- A tak jsem se ulejšala vě-ckřě, ně byla uznatěně biologickě potěba ž a proto jsem za trest pak dostala tu trojku z tělesně věchovy...